

Arrest

nr. 225 056 van 21 augustus 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Lange van Ruusbroecstraat 76-78
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 april 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 2 april 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 april 2019 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 oktober 2016 huwt de verzoekende partij met mevrouw S.U., van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 9 oktober 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Belgische echtgenote.

1.3. Op 2 april 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 9.10.2018 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt."

Als bewijs van haar bestaansmiddelen worden volgende documenten voorgelegd:

- Loonfiches T-Interim periode 3.09.2018 tot 16.09.2018 met bijhorende arbeidscontracten september 2018 op naam van de referentiepersoon*
- Actief passief resultatenbalans dd. 27.02.2018 Skrapar VOF met bijhorende saldibalans grootboekrekeningen opgesteld door Boekhoudkantoor Hebro BVBA. Uit deze documenten blijkt evenwel niet wie de oprichter/zaaivoerder is van Skrapar VOF*
- Kredietformaat Niveau 1 ING dd. 29.05.2018 op naam van de referentiepersoon*
- Loonfiches GOM NV voor de periode januari tot april 2018 op naam van de referentiepersoon*
- Arbeidsovereenkomst vzw Emmaüs dd. 8.11.2018*

Echter, uit bijkomende informatie in het administratieve dossier blijkt dat de referentiepersoon sedert 7.12.2018 niet meer tewerkgesteld is bij vzw Emmaüs. Bijgevolg is de informatie met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon die betrokkene heeft aangereikt op het ogenblik van het treffen van de beslissing achterhaald. Ook de overige loonfiches en arbeidsovereenkomsten zijn achterhaald aangezien de referentiepersoon er ook niet meer is tewerkgesteld.

Nu er geen bewijzen voorliggen van actuele stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen na de laatste tewerkstelling is er niet aangetoond dat de Belgische referentiepersoon over de vereiste bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de vreemdelingenwet beschikt. Het komt aan betrokkene toe zijn dossier te actualiseren.

Wat de behoefteanalyse ex artikel 42, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet betreft, deze is overbodig. Uit het voorgaande is gebleken dat er geen bewijzen voorliggen aangaande de actuele bestaansmiddelen de referentiepersoon.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De andere voorwaarden werden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe

aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De DVZ raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 40ter en 42 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

3.1.1. De verzoekende partij zet haar eerste middel uiteen als volgt:

"De relevante bepaling uit art. 40ter Vw. luidt als volgt:

(...)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Eerste onderdeel,

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing het volgende:

"Uit bijkomende informatie in het administratieve dossier blijkt dat de referentiepersoon sedert 7.12.2018 niet meer tewerkgesteld is bij vzw Emmaus. Bijgevolg is de informatie met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon die betrokkene heeft aangereikt op het ogenblik van het treffen van de beslissing achterhaald. Ook de overige loonfiches en arbeidsovereenkomsten zijn achterhaald aangezien de referentiepersoon er ook niet meer is tewerkgesteld. Nu er geen bewijzen voorliggen van de actuele stabiele toereikende en regelmatige bestaansmiddelen na de laatste tewerkstelling is er niet aangetoond dat de referentiepersoon over de vereiste bestaansmiddelen beschikt."

Verzoeker meent dat verwerende partij een voorwaarde toevoegt aan de wet. Immers, artikel 40ter stelt dat de Belg over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen dient te beschikken.

Verwerende partij meent in de bestreden beslissing evenwel dat de aanvraag geweigerd dient te worden, daar er geen bewijzen van actuele stabiele toereikende en regelmatige bestaansmiddelen voorliggen.

Nergens in het vermelde wetsartikel is terug te vinden dat er sprake dient te zijn van 'actuele' bestaansmiddelen.

Verwerende partij gaat dan ook compleet haar boekje te buiten door te stellen dat de overgemaakte niet langer actueel zijn, zodoende achterhaald zijn en aldus er niet voldaan is aan de wettelijke voorwaarden.

Verwerende partij creëert op deze wijze een extra voorwaarde, dewelke niet wettelijk verankerd is.

Het is niet omdat de referentiepersoon niet langer is tewerkgesteld bij dezelfde werkgever, en er een einde van de arbeidsovereenkomst plaatsvond, dat de overgemaakte bewijsmiddelen niet meer van tel kunnen zijn, zoals verwerende partij oordeelt.

Immers, na de ontbinding van een arbeidsovereenkomst zal de gezinshereniger bestaansmiddelen kunnen genieten uit een werkloosheidsuitkering die a priori niet is uitgesloten als stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Bovendien valt de gezinshereniger mogelijk niet terug op een werkloosheidsuitkering, maar wordt er ander werk gevonden.

Uit de Vreemdelingenwet kan niet afgeleid worden met welk soort arbeidsovereenkomsten de bestaansmiddelen bewezen moeten worden. Er wordt enkel gestipuleerd dat deze bestaansmiddelen stabiel toereikend en regelmatig moeten zijn.

Verzoeker diende bij zijn aanvraag tot gezinshereniging onder meer een vervangingsovereenkomst van GOM in, en meerdere tijdelijke contracten van AGILITAS.

Deze aaneenschakeling van tijdelijke tewerkstellingen sluit niet uit dat de bestaansmiddelen van de gezinshereniger stabiel en regelmatig zijn.

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt niet dat verwerende partij moet onderzoeken of de gezinshereniger een stabiele tewerkstelling bij eenzelfde werkgever of een stabiele bron van inkomsten heeft, doch wel of deze over stabiele inkomsten beschikt.

In casu heeft verwerende partij louter gesteld dat de referentiepersoon niet meer tewerkgesteld is bij haar werkgever, en zodoende de informatie inzake de bestaansmiddelen achterhaald en niet langer actueel is.

Een weigering louter op deze basis is een schending van artikel 40ter van de vreemdelingenwet, alsook een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Tweede onderdeel,

Verwerende partij gaat eveneens voorbij aan het feit dat de referentiepersoon stukken heeft overgemaakt in het kader van haar statuut als zaakvoerder van de Vennootschap onder Firma "Skrapar".

Bij de aanvraag tot gezinshereniging werden hieromtrent stukken neergelegd.

Het betrof de actief passief resultatenbalans, alsook de oprichtingsakte. Het is vreemd dat in de bestreden beslissing wordt besteld dat uit de documenten niet blijkt wie de oprichter/zaakvoerder is van Skrapar VOF, aangezien de oprichtingsakte werd overgemaakt.

Hoe dan ook worden de inkomsten hieromtrent niet besproken in de bestreden beslissing. Er wordt, zoals supra besproken, enkel ingegaan op het einde van de laatste arbeidsovereenkomst. Op deze wijze is het natuurlijk niet mogelijk om een globaal beeld van de inkomsten te schetsen.

Derde onderdeel,

Indien verwerende partij zou oordelen dat de inkomsten ontoereikend waren, had er overgegaan moeten worden tot een daadwerkelijke behoefteanalyse, conform art. 42, § 1 vreemdelingenwet.

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing evenwel dat "de behoefteanalyse overbodig is, aangezien uit het voorgaande bleek dat er geen bewijzen voorliggen aangaande actuele bestaansmiddelen van de referentiepersoon".

Art. 42, §1, 2^e lid Vw. luidt nochtans als volgt:

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.

Verwerende partij mag derhalve niet automatisch weigeren, zeker niet op de wijze waarop dit in de bestreden beslissing gebeurde (zie supra), maar moet eerst een individuele behoefteanalyse maken.

Uit vaste rechtspraak van Uw raad blijkt dat beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken, waaruit niet blijkt dat er een individuele behoefteanalyse is gebeurd, veroordeeld worden.

In casu beschikte de referentiepersoon over verschillende en gevarieerde bronnen van inkomsten (verschillende arbeidsovereenkomsten, en statuut van zaakvoerder). Bovendien blijkt uit het dossier dat zij woonachtig is bij haar ouders, dewelke een eigendom bezitten (stuk 2).

Verzoeker en de referentiepersoon dienden derhalve geen kosten te maken inzake huur, elektriciteit, water en tv/internet.

Uit verschillende arresten van Uw Raad blijkt overigens dat de Dienst Vreemdelingenzaken ook rekening moet houden met de inkomsten van de andere inwonende familieleden van de gezinshereniger (RVV nr 192 731 van 28 september 2017).

Gelet op de afwezigheid van kosten die verzoeker en de referentiepersoon moeten dragen, had een daadwerkelijk behoefteonderzoek aangetoond dat de inkomsten van de referentiepersoon voldoende zijn en dat zij met deze inkomsten kunnen voorzien in hun behoeften.

Verweerder bepaalt bovendien niet welke bestaansmiddelen zij dan toch nodig zou hebben om in hun behoeften te voorzien, hetgeen art. 42 Vw. ondubbelzinnig voorschrijft.

Gelet op het feit dat verweerder niet daadwerkelijk is overgegaan tot een behoefteanalyse, wordt artikel 42 van de vreemdelingenwet geschonden."

3.1.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* verwijst de bestreden beslissing duidelijk naar artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de verzoekende partij niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden. De bestreden beslissing verwijst naar de ter bewijs van de bestaansmiddelen, voorgelegde loonfiches van T-interim van de periode 3 tot 16 september 2018 met bijhorende arbeidscontracten, de actief passief resultatenbalans van 27 februari 2018 van Skrapar VOF met bijhorende saldibalans grootboekrekeningen – waarbij gesteld wordt dat uit deze documenten niet blijkt wie de oprichter/zaakvoerder is –, kredietformaat niveau 1 ING van 29 mei 2018, loonfiches GOM NV voor de periode januari tot april 2018 en een arbeidsovereenkomst van vzw Emmaüs van 8 november 2018. De verwerende partij motiveert dat uit bijkomende informatie blijkt dat de referentiepersoon sedert 7 december 2018 niet meer tewerkgesteld is bij de voormelde vzw, dat bijgevolg de informatie met betrekking tot haar bestaansmiddelen achterhaald is, dat zij er niet meer tewerkgesteld is. Nu er geen bewijzen voorliggen van actuele stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen na de laatste tewerkstelling is er volgens de verwerende partij niet aangetoond dat de Belgische referentiepersoon over de vereiste bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de

Vreemdelingenwet beschikt, dat het aan de verzoekende partij toekomt haar dossier te actualiseren. Tot slot wordt er nog op gewezen dat de behoefteanalyse overbodig is daar is gebleken dat geen bewijzen voorliggen van actuele bestaansmiddelen.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangenomen.

3.1.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.1.4. De aangevoerde schendingen van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is gesteund en waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

(...)”

Uit voornoemde bepaling volgt dat de Belgische onderdaan dient aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De bewijslast inzake het aantonen van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen rust op de verzoekende partij.

3.1.5. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij er aan voorbij gaat dat zij stukken heeft overgemaakt betreffende de referentiepersoon in het kader van haar statuut als zaakvoerder van de vennootschap onder firma "Skrapar", dat het de actief passief resultatenbalans, alsook de oprichtingsakte betrof, dat het vreemd is dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat uit de documenten niet blijkt wie de oprichter/zaakvoerder is van "Skrapar", aangezien de oprichtingsakte werd overgemaakt. Zij meent dat hoe dan ook de inkomsten niet besproken worden in de bestreden beslissing, dat het op deze wijze natuurlijk niet mogelijk is om een globaal beeld te schetsen van de inkomsten.

De Raad stelt vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij wel degelijk de actief passief resultatenbalans Skrapar VOF met bijhorende saldibalans grootboekrekeningen opgesteld door het boekhoudkantoor in overweging heeft genomen, doch hieromtrent oordeelde dat uit deze documenten niet blijkt wie de oprichter/zaakvoerder is van Skrapar VOF. De verzoekende partij betwist deze motieven niet, doch betoogt dat ook een oprichtingsakte werd voorgelegd en dat het vreemd is dat wordt gesteld dat niet blijkt wie de oprichter/zaakvoerder is gelet op het voorleggen van de oprichtingsakte.

3.1.6. Gezien de verzoekende partij betoogt dat ook een oprichtingsakte werd voorgelegd en dat het vreemd is dat wordt gesteld dat niet blijkt wie de oprichter/zaakvoerder is gelet op het voorleggen van de oprichtingsakte en gezien de verwerende partij in de nota met opmerkingen niet ontkent dat *in casu* een dergelijk stuk relevant is of kan zijn bij het beoordelen van de bestaansmiddelen, dient de Raad na te gaan of de verzoekende partij kan gevolgd worden in haar betoog dat zij een oprichtingsakte heeft voorgelegd.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat volgende documenten worden voorgelegd bij de aanvraag als bewijs van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

"- Loonfiches T-Interim periode 3.09.2018 tot 16.09.2018 met bijhorende arbeidscontracten september 2018 op naam van de referentiepersoon

- Actief passief resultatenbalans dd. 27.02.2018 Skrapar VOF met bijhorende saldibalans grootboekrekeningen opgesteld door Boekhoudkantoor Hebro BVBA. Uit deze documenten blijkt evenwel niet wie de oprichter/zaavoerder is van Skrapar VOF

- Kredietformaat Niveau 1 ING dd. 29.05.2018 op naam van de referentiepersoon

- Loonfiches GOM NV voor de periode januari tot april 2018 op naam van de referentiepersoon

- Arbeidsovereenkomst vzw Emmaüs dd. 8.11.2018"

In het administratief dossier is noch een bijlage 19ter terug te vinden, noch de vermelde Loonfiches T-Interim periode 3 tot 16 september 2018 met bijhorende arbeidscontracten van september 2018 op naam van de referentiepersoon, de actief passief resultatenbalans van 27 februari 2018 Skrapar VOF met bijhorende saldibalans grootboekrekeningen opgesteld door Boekhoudkantoor Hebro BVBA, noch het kredietformaat Niveau 1 ING van 28 mei 2018 op naam van de referentiepersoon, noch de loonfiches GOM NV voor de periode januari tot april 2018 op naam van de referentiepersoon.

In casu blijkt dan ook geenszins dat de verwerende partij een volledig administratief dossier heeft overgemaakt aan de Raad, waardoor het ontbreken van de oprichtingsakte in het administratief dossier niet kan leiden tot de vaststelling dat de verzoekende partij deze akte niet heeft overgemaakt ter staving van haar aanvraag. Het loutere feit dat deze akte niet wordt opgesomd bij de ter staving voorgelegde stukken in de bestreden beslissing en het stellen door de verwerende partij in de nota met opmerkingen dat een dergelijke akte niet werd voorgelegd, doet aan voormelde vaststellingen geen afbreuk.

3.1.7. De Raad is dan ook in de onmogelijkheid om na te gaan of de verwerende partij op grond van de in het dossier aanwezige stukken, al dan niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig oordeelde dat geen bewijzen voorliggen van actuele stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen na de laatste tewerkstelling zodat er niet is aangetoond dat de Belgische referentiepersoon over de vereiste bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet beschikt.

Door het ontbreken van het volledig administratief dossier is de Raad in de onmogelijkheid zijn wettigheidscontrole uit te oefenen in het licht van de door de verzoekende partij aangevoerde middelen.

3.1.8. De bestreden beslissing moet derhalve worden vernietigd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 2 april 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend negentien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

N. VERMANDER